

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

JUANJO PÉREZ

►► La façana de l'edifici de l'Escola Oficial d'Arts i Oficis, a la plaça de la Verònica.

Sense notícies de la Llotja

El rellotge que culmina el frontispici torna a estar parat. Quan van sortir els últims alumnes d'art, es va aturar a les tres. Era el desembre del 2009 i aquells dies s'acabava de desprendre un sostre fals, i això havia suposat l'ordre de desallotjament. L'accident va tenir lloc fa tres anys, però als veïns els sembla que ha passat una eternitat. El Bolsín o Llotja, com és conegut l'edifici que va albergar fins al 2009 l'Escola Oficial d'Arts i Oficis, s'assembla a un vaixell a la deriva. «Sabíem que passaria», recordava la setmana passada la propietària d'una botiga. Feia més d'una dècada que cronistes i veïns de la que va ser l'escola d'art més antiga d'Europa reclamaven una rehabilitació.

Macarena González passava pel carrer d'Avinyó mentre aquesta cronista estava aturada a la plaça de la Verònica. Macarena dirigeix l'Almazén, i és ella la que explicava que en aquest edifici, en certa manera, va néixer el cubisme: «*Les demoseilles d'Avignon* no són franceses. Treballaven en un bordell del carrer d'Avinyó». Ara l'edifici està tancat i barrat. Algú va llançar un pot de pintura beix i va tancar les portes de l'entrada. Hi ha diàlegs impossibles d'ignorar a les ciutats. Una do-

na d'edat avançada que havia sentit les paraules de Macarena es queixava que l'havien «deixat caure». Afirmava que ara el rumor és que el converteixin en oficines o en un hotel.

A la plaça de la Verònica hi ha una terrassa d'un bar. Acostuma a estar plena de turistes. També la setmana passada, un noi dibuixava l'edifici eclèctic amb un carbonet, la porta principal franquejada per dues escultures, la Indústria, de Joan Roig, i el Comerç, de Rossend Nobas. Aquesta cronista s'hi acostava i el jove dels Estats

L'edifici que va acollir la Llotja suma anys en estat lamentable

Units afirmava que havia estat l'escola de grans artistes. El turista preguntava per la història de l'edifici i aquesta cronista s'avergonyia: no en sabia res de res.

L'observava. Alguna cosa no quadava. Les dues escultures de la porta principal representen la indústria i el comerç. ¿Per què en una escola d'art? Buscant en la història aquesta cronista troba una peça valuosa. Josep Maria

Huertas Claveria reclamava en un article escrit el setembre del 2000 que «L'edifici de la Llotja hauria de ser objecte d'actuació preferent per part de la Generalitat». Escribia que l'estat de l'edifici, protegit pel Catàleg de Patrimoni Historicartístic, era «lamentable». Segueix sent-ho. El mateix Huertas explicava que l'edifici havia estat construït el 1883 i que era obra de l'arquitecte Tiberi Sabater. En un principi, va albergar el Casino Mercantil i, acabada la guerra civil, s'hi va traslladar l'Escola Gratuïta de Disseny. La Llotja, com era coneguda popularment, va ocupar l'edifici de la plaça de la Verònica. Els estudiants d'art van arribar de tot Espanya.

Uns dies després, aquesta cronista tornava a la plaça de la Verònica. Ara que sabia la història descobria marques d'aquesta borsa no oficial. Uns estudiants asseguts als esglaons parlaven de vagues, dedrets. L'Escola Gratuïta de Disseny es va fundar el 1775 i, el 1883, s'hi va matricular la primera dona. Era Emilia Coranty, que no va estudiar a Avinyó, però va estudiar art. El turista nord-americà ja no hi era per explicar-l'hi. ≡

 apiedecalle@elperiodico.com